

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715210654
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nemčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5715210654.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v sporovej právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 36 403 008, zastúpeného advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Marting s.r.o., so sídlom Nábřežná 2, 038 61 Vrútky, IČO: 31 584 799, zastúpenému advokátom JUDr. Martinom Olosom, so sídlom V. V. X, XXX XX C. M., v konaní o zaplatenie 1.473,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/197/2015-132 zo dňa 03.12.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/197/2015-132 zo dňa 03.12.2015 z r u
š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal povinnosťou nahradiť žalovanému trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 443,85 Eur a iné trovy konania vo výške 97,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu (v podaní zo dňa 27.07.2015), ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.473,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 52,39 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 692,04 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 175,21 Eur od 19.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 498,92 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia a zo sumy 55,27 Eur od 23.10.2012 do zaplatenia. Súčasne žiadal zaviazať žalovaného na náhradu trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj len „ÚRSO“) v súlade s § 69a ods. 8 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 656/2004 Z.z.“) v liste zo dňa 24.06.2009 konštatoval, že žalobca je dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny, ktorého zariadenie je pripojené k prenosovej sústave. Spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., dňa 27.06.2012 odstúpila od rámcovej distribučnej zmluvy uzatvorenej s dodávateľom elektriny, PB Power Trade, a.s., v dôsledku čoho nemala PB Power Trade, a.s., možnosť v zmysle § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. uskutočňovať dodávku elektriny odberateľom, s ktorými mala uzatvorenú združenú zmluvu o dodávke a distribúcií elektriny. Žalobca ako dodávateľ poslednej inštancie bol na základe oznámenia o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie zo dňa 28.06.2012 (ďalej len „oznámenie“) zo strany Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., povinný od 01.07.2012 zabezpečiť dodávku elektriny v režime dodávky poslednej inštancie. Žalobca poskytol žalovanému dodávku elektriny v zmysle § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. a v zmysle oznámenia zo dňa 28.06.2012. Žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté dodávky elektriny v súlade s rozhodnutím ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011, ktorým boli stanovené cenové podmienky pre dodávku poslednej inštancie zo strany žalobcu a ktorým ÚRSO schválil spôsob výpočtu maximálnej ceny za dodávku elektriny dodávateľom poslednej inštancie. Cenu vyúčtoval vo faktúrach (ďalej len „fa“) č.: 6216041019 vo výške 52,39 Eur, splatná 18.10.2012; 6216030020 vo výške 692,04 Eur, splatná

18.10.2012; 6216043020 vo výške 175,21 Eur, splatná 18.10.2012; 6216042019 vo výške 498,92 Eur, splatná 18.10.2012; 6216044022 vo výške 55,27 Eur, splatná 22.10.2012.

2. S poukazom na vykonané dokazovanie, z neho vyvedené skutkové zistenia a závery za aplikácie ust. § 20a ods. 1, 2, 3, zákona č. 656/2004 Z.z., § 96 ods. 8, 12, § 18 ods. 1, 2, 6 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 251/2012 Z.z.“), okresný súd dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcu, že bol v rozhodnom období od 01.07.2012 do 30.09.2012 dodávateľom elektrickej energie pre žalovaného, za ktoré plnenie by vznikol záväzok žalovanému zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom; preto žalobu zamietol.

3. Okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie ceny za dodávku elektriny, ktorú mal dodávať žalovanému na základe zákona č. 656/2004 Z.z., účinného do 01.09.2012. Zrušený bol zákonom č. 251/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 01.09.2012. Podľa okresného súdu bolo Rozhodnutím ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011 preukázané, že žalobca je podľa § 69a ods. 8 písm. a/ Zákona 656/2004 Z.z. (účinného v čase rozhodovania ÚRSO) a ďalej na základe ust. § 96 ods. 12 Zákona č. 251/2012 Z.z. dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny. Podmienky, kedy je dodávateľ poslednej inštancie pre časť vymedzeného územia povinný dodávať elektrinu odberateľom, ktorí využili právo voľby dodávateľa, upravuje § 20a Zákona č. 656/2004 Z.z., k rozhodnému obdobiu od 01.07.2012 do konca augusta 2012 a od 01.09.2012 ustanovenie § 18 a nasl. Zákona č. 251/2012 Z.z.

4. Podľa okresného súdu žalobca v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné podmienky na začatie režimu dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie v zmysle § 20a Zákona č. 656/2004 Z.z. účinného do 01.09.2012 a § 18 a nasl. Zákona č. 251/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 01.09.2012, nepreukázal ani reálnu dodávku elektrickej energie žalovanému z titulu dodávateľa poslednej inštancie. Žalovaný trval na tom, že nepretržite, bez prerušenia, mu bola dodávaná elektrická energia od jeho zmluvného partnera PB Power Trade, a.s., teda aj za rozhodné obdobie od 01.07.2012 do konca septembra 2012. Doložil o tom vyúčtovanie za predmetné obdobie. Žalobca túto skutočnosť, t.j. prerušenie dodávky od zmluvného partnera žalovaného, nenamietal. Namietal iba, či žalovaný zaplatil vyúčtovanie za rozhodné obdobie za spotrebovanú elektrickú energiu svojmu zmluvnému partnerovi PB Power Trade, a.s. Uvedené podľa názoru okresného súdu nemá relevanciu na preukázanie splnenia zákonných podmienok na začatie režimu dodávky elektrickej energie žalobcom ako dodávateľom poslednej inštancie a na preukázanie reálnych dodávok elektrickej energie žalovanému žalobcom; iné dôkazy žalobca na preukázanie uvedených - rozhodných skutočností a dôvodnosti nároku nedoložil ani neoznačil.

5. Okresný súd uzavrel, že nebola preukázaná reálna dodávka elektrickej energie žalobcom žalovanému za rozhodné obdobie a s ohľadom na zákonné podmienky v ust. § 20a ods. 1/ zákona č. 656/2004 Z.z. v znení účinnom do konca augusta 2012, resp. § 18 ods. 6 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom od 01.09.2012 a nemal za preukázané splnenie tam uvedených podmienok na začatie režimu dodávky poslednej inštancie. Okresný súd uviedol, že pritom vychádzal zo stanoviska ÚRSO zo dňa 24.07.2012, podľa ktorého neboli splnené zákonné podmienky na začatie režimu dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie. Predmetným stanoviskom mal okresný súd za preukázané, že zmluvnému dodávateľovi elektriny, PB Power Trade, a.s., ktorý bol zmluvným partnerom žalovaného na dodávku elektrickej energie v rozhodnom období, nebolo odňaté povolenie a ani nenastala skutočnosť, že tento dodávateľ elektriny nemá možnosť uskutočňovať dodávku elektriny, pričom tieto dôvody musia byť na strane dodávateľa elektriny a nie na strane prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

6. S ohľadom na preukázanie, že nenastali podmienky pre dodávku poslednej inštancie podľa ust. § 20a ods. 1/ Zákona č. 656/2004 Z.z. do konca augusta 2012 a § 18 ods. 6 Zákona č. 251/2012 Z. z. od 01.09.2012, potom je podľa okresného súdu bez relevancie tvrdenie žalobcu o tom, že spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., dňa 27.06.2012 odstúpila od rámcovej distribučnej zmluvy uzatvorenej s dodávateľom elektriny PB Power Trade, a.s. Žalobca tiež nepreukázal, že v dôsledku odstúpenia PB Power Trade, a.s., nemala možnosť v zmysle uvedených zákonných ustanovení uskutočňovať dodávku elektriny svojim zmluvným odberateľom. Žalobca o tom nepredložil a ani nenavrhol na preukázanie tejto skutočnosti vykonať žiadny dôkaz. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

7. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v podaní jeho právneho zástupcu (č.l. 146 - 150), a to z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.473,83 Eur s príslušenstvom za dodávku elektriny, pričom žalovaný nemal so žalobcom uzatvorenú zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny. Predmetná pohľadávka bola zaradená v režime dodávky poslednej inštancie. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy, Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151 (ďalej aj len „PDS“) listom zo dňa 28.06.2012 oznámila žalobcovi odstúpenie od Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 zo dňa 23.06.2009, uzatvorenej s dodávateľom elektriny, spoločnosťou PB Power Trade, a.s., Za plavárňou 3937/1, 010 08 Žilina, IČO: 44 063 555 (ďalej aj len „PBPT“). V zmysle predmetného oznámenia boli odberné miesta vtedajších zákazníkov dodávateľa elektriny PBPT zaradené v rámci režimu dodávky poslednej inštancie do bilančnej skupiny žalobcu, a to v súlade s Rozhodnutím ÚRSO zo dňa 25.11.2011, č. 0031/2012/E. Na základe uvedeného rozhodnutia bol

žalobca podľa ust. § 69a ods. 8 písm. a) Zákona č. 656/2004 Z. z. účinného v čase rozhodovania ÚRSO a podľa ust. § 96 ods. 12 Zákona č. 251/2012 Z. z., dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny. Žalobca tak v rozhodnom období od 01.07.2012 do 30.09.2012 dodával vtedajším zákazníkom PBPT elektrinu ako dodávateľ poslednej inštancie a zabezpečoval pre ich odberné miesta nákup elektriny, samotnú dodávku elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlku ako aj služby súvisiace s distribúciou elektriny. Žalobca bol v zmysle ust. § 20a Zákona č. 656/2004 Z. z. k obdobiu od 01.07.2012 do 31.08.2012 a od 01.09.2012 v zmysle ust. § 18 a nasl. Zákona č. 251/2012 Z. z. povinný uskutočňovať dodávku poslednej inštancie, keď táto povinnosť nastane, a to za podmienok schválených ÚRSO v platnom cenovom rozhodnutí a v súlade s platnými obchodnými podmienkami dodávky poslednej inštancie. Z tohto dôvodu bol žalobca oprávnený vyúčtovať si za uskutočnenú dodávku elektriny zodpovedajúcu odplatu, na rozdiel od PBPT, ktorá v uvedenom období svojim odberateľom žiadnu elektrinu nedodala a ani dodať nemohla.

8. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že dodávku elektriny v režime dodávateľa poslednej inštancie nerealizoval svojvoľne, či z vlastného rozhodnutia, ale na základe oznámenia PDS v súlade so zákonom a príslušnými rozhodnutiami ÚRSO. Žalobcovi neprináležalo a neprináleží právo ani povinnosť rozhodovať a preskúmať odôvodnenosť a správnosť postupu PDS pri oznamovaní dodávky poslednej inštancie. Ako dodávateľ poslednej inštancie v danom čase však mal žalobca povinnosť okamžite plniť si povinnosti dodávateľa poslednej inštancie voči vtedajším zákazníkom PBPT preradeným do bilančnej skupiny žalobcu. Tieto povinnosti vyplývali v danom čase pre žalobcu z platnej legislatívy a príslušných rozhodnutí ÚRSO a žalobca tieto svoje povinnosti bezo zvyšku aj splnil. Zároveň však nie je možné žalobcovi odopierať právo na zaplatenie zodpovedajúcej odplaty za uskutočnenú dodávku elektriny a poskytnutie súvisiacich služieb. Toto právo žalobcovi patrí rovnako voči každému odberateľovi, ktorému dodá elektrinu, bez ohľadu na skutočnosť, či išlo o dodávku v rámci dodávky poslednej inštancie alebo dodávky mimo tohto režimu.

9. Právny záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a niekdajšími zákazníkmi PBPT v období od 01.07.2012 do 30.09.2012 preradením týchto zákazníkov do bilančnej skupiny žalobcu a dodávkou elektriny v režime dodávky poslednej inštancie, nevznikol zmluvne, ale fakticky, v dôsledku skutočností, ktoré nastali a s ktorých existenciou legislatíva spájala vznik takéhoto právneho záväzkového vzťahu. Obsahom tohto vzťahu je povinnosť dodávateľa poslednej inštancie dodávať elektrinu a zabezpečovať súvisiace služby odberateľom, ktorých sa dodávka poslednej inštancie týka. Tejto povinnosti však zodpovedá aj právo takéhoto dodávateľa požadovať od dotknutých odberateľov odplatu za elektrinu dodanú v režime dodávky poslednej inštancie a za služby poskytnuté v súvislosti s touto dodávkou, a to za podmienok schválených ÚRSO v platnom cenovom rozhodnutí a v súlade s platnými obchodnými podmienkami dodávky poslednej inštancie. Túto právnu skutočnosť je žalobca povinný rešpektovať rovnako ako dotknutí niekdajší zákazníci PBPT.

10. Samotné odstúpenie PDS od rámcovej distribučnej zmluvy, ktoré okresný súd považoval za bezpredmetné, predstavuje podľa žalobcu právny základ naplnenia podmienok v zmysle ust. § 20a Zákona č. 656/2004 Z. z., na zaradenie vtedajších zákazníkov dodávateľa elektriny PBPT v rámci režimu dodávky poslednej inštancie do bilančnej skupiny žalobcu. PDS platne odstúpil od Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009, zo dňa 23.06.2009 uzatvorenej s PBPT, a to na základe podania zo dňa 27.06.2012, pričom hmotnoprávnym dôvodom odstúpenia bolo neuhradenie preddavkových platieb v termíne do 22.06.2012, na úhradu ktorých PDS vyzval PBPT listom zo dňa 12.06.2012. Platné odstúpenie od rámcovej zmluvy potvrdil aj Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 23.04.2015,

č. k. 20Cb/135/2012-544. Podľa žalobcu platným odstúpením PDS od rámcovej zmluvy nemal PBPT možnosť uskutočňovať dodávku elektriny, pričom v zmysle čl. 17 bod 17.9 prevádzkového poriadku od tohto termínu ukončenia rámcovej zmluvy boli dotknuté odberné miesta zaradené do režimu dodávky poslednej inštancie. Na základe uvedeného žalobca nesúhlasil s hodnotením okresného súdu, že PBPT, ako dodávateľovi elektriny, nezanikla možnosť uskutočňovať dodávku elektriny. PBPT si neplnil svoje platobné povinnosti vyplývajúce mu z rámcovej zmluvy, čím došlo zo strany PDS k platnému odstúpeniu od tejto zmluvy a prerušeniu dodávky elektriny. Nemožnosť uskutočňovať dodávky elektriny nastala na strane PBPT, a to z dôvodu neplnenia si povinností v zmysle rámcovej zmluvy, čím došlo k odstúpeniu od zmluvy a prerušeniu dodávky elektriny.

11. Žalobca sa nestotožnil ani so záverom, že nepreukázal reálnu dodávku elektrickej energie, keďže vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté dodávky elektriny v súlade s rozhodnutím ÚRSO zo dňa 25.11.2011, č. 0031/2012/E, ktorým boli stanovené cenové podmienky pre dodávku poslednej inštancie zo strany žalobcu a ktorým ÚRSO schválil spôsob výpočtu maximálnej ceny za dodávku elektriny dodávateľom poslednej inštancie.

12. Žalobca tiež poukázal na oficiálne vyjadrenie hovorca ÚRSO, ktoré poskytol pre televíziu RTVS v rámci reportáže „Občan za dverami“ a k tomu žalobca uviedol odkaz na internetovú adresu. Vydané predbežné opatrenie v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 20Cb/135/2012 medzi PBPT a PDS žalobca označil vo vzťahu k žalovaným nárokom v tomto konaní, s iným okruhom sporových strán, za irelevantné vo vzťahu k predmetu konania. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie; uplatnil si náhradu trov konania.

13. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v písomnom podaní jeho právneho zástupcu (č.l. 167 - 168 spisu). Odvolanie žalobcu označil ako nedôvodné a napadnutý rozsudok ako vecne správne rozhodnutie. Zdôraznil, že dodávka poslednej inštancie je dodávka na základe zákona a po splnení kogentných podmienok, čo v danom prípade v rozhodnej dobe nenastalo. Poukázal na ust. § 20a zákona č. 656/2004 Z.z. s tým, že jeho zmluvnému dodávateľovi, spoločnosti PB Power Trade a.s. nebolo odňaté povolenie na dodávku elektriny a mala možnosť uskutočňovať dodávku elektriny. ÚRSO ako zákonom kompetentný štátny orgán tak vydal v roku 2012 viaceré záväzné stanoviská a pokyny a súčasne i v decembri 2015 adresoval Okresnému súdu v Martine stanovisko, podľa ktorého žalobca nebol evidovaný úradom ako dodávateľ poslednej inštancie. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému i trovy odvolacieho konania.

14. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v písomnom podaní jeho právneho zástupcu (č.l. 178 - 179 spisu). Opakovane uviedol, že žalobca bol na základe rozhodnutia ÚRSO zo dňa 25.11.2011, č. 0031/2012/E, dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny, pričom v zmysle ust. § 20a Zákona č. 656/2004 Z. z. k rozhodnému obdobiu od 01.07.2012 do 31.08.2012 a od 01.09.2012 v zmysle ust. § 18 a nasl. Zákona č. 251/2012 Z. z., bol povinný dodávať odporcovi elektrinu v režime poslednej inštancie za predpokladu naplnenia zákonných podmienok. Takáto právna skutočnosť nastala odstúpením PDS ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy, od Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009, zo dňa 23.06.2009, uzatvorenej s dodávateľom elektriny PB Power Trade, a.s., nakoľko týmto momentom nemal PBPT možnosť uskutočňovať dodávku elektriny žalovanému. K tvrdeniu žalovaného, že PBPT nebolo nikdy odňaté povolenie na dodávky elektriny a tento dodávateľ ani nezanikol ako právny subjekt, žalobca poukázal na úpravu v § 20a Zákona č. 656/2004 Z. z., pričom pre naplnenie podmienok pre dodávku v režime poslednej inštancie postačuje, že pôvodný dodávateľ stráca možnosť túto dodávku uskutočniť. V danom prípade PBPT skutočne nemal možnosť uskutočňovať dodávky elektriny, nakoľko zo strany PDS došlo k odstúpeniu od rámcovej zmluvy. Žalobca zároveň poukázal na Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11.02.2016, č. k. 6C/262/2015-84 v obdobnej veci, keď v odôvodnení uvedeného rozhodnutia uviedol, že skutočným dodávateľom pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny bol v rozhodnom období práve žalobca. Podľa žalobcu nemôže byť na ťarchu žalobcu to, že PBPT uviedol svojich odberateľov do omylu, keď im zasielal listy, obsahom ktorých boli inštrukcie, že nemajú uhrádzať žalobcovi faktúry, čím došlo zo strany PBPT k bezdôvodnému obohateniu.

15. Uvedené vyjadrenie žalobcu bolo žalovanému doručené (č.l. 181 spisu).

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP, postupom bez nariadenia pojednávania a napadnutý rozsudok okresného súdu

zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

17. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo odvolaním žalobcu v podaní z 23.02.2016, doručenom súdu dňa 24.02.2016, krajský súd v odvolacom konaní bol povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, v spojení s § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 <javascript:%20fZzSRInternal('3459448',%20'21628173',%20'21628173',%20'5999759',%20'5999763',%20'0')> a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

20. Prejednaním veci len v rámci a na základe tých dôvodov, ktoré žalobca vymedzil vo včas podanom odvolaní (č.l. 146 - 150 spisu), bolo zrejmé, že odvolacie dôvody sa týkajú tak hodnotenia vykonaného dokazovania a z neho vyvedených skutkových zistení a záverov súdu prvej inštancie, ako aj právneho posúdenia veci.

21. V súvislosti s týmito odvolacími námietkami žalobcu považuje krajský súd za potrebné poukázať na to, že za skutkové vady je potrebné považovať aj také pochybenie súdu, ktoré spočíva v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, predovšetkým takým dôvodom nesprávneho skutkového zistenia môže byť aj neúplné, nedostatočné a tým nesprávne hodnotenie dôkazných prostriedkov, t.j. porušenie niektorého z § 132 - 135 OSP v znení ku dňu vydania napadnutého rozsudku (od 01.07.2016 ide o § 191 ods. 1 CSP a nasl.). Pri námietke nesprávneho právneho posúdenia veci je zrejmé, že pod vecou treba rozumieť predmet konania a s ním súvisiace prejudiciálne otázky. Pod nesprávnym právnym posúdením veci treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, ale aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

22. Z obsahu spisového materiálu a odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie ťažiskovo oprel svoje rozhodnutie o stanoviská ÚRSO, z ktorých mal za to, že žalobca nepreukázal, že bol v rozhodnom období dodávateľom elektriny pre žalovanú spoločnosť. Oboznámením sa s vyjadrením ÚRSO zo dňa 24.07.2012 (č.l. 59 spisu) je zrejmé, že sa v ňom konštatuje, že neboli splnené zákonné podmienky na dodávku elektriny dodávateľom poslednej inštancie. Z tohto stanoviska však nevyplýva, kto skutočne (a oprávnene) v rozhodnom období žalovanej spoločnosti dodával elektrickú energiu.

23. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.12.2015 č.k. 18Cb/197/2015-120 vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie aj Tlačovou správou z 09.08.2012 (č.l. 96 spisu), doloženou žalovaným, a aj keď konštatoval jej obsah (str. 4-5 písomného vyhotovenia rozsudku) s tým, že ju označil ako tlačovú správu ÚRSO, nevyhodnocoval ju (aj z hľadiska dôkaznej sily) v zmysle § 132 OSP.

24. Okresný súd za určujúce pre zamietnutie žaloby považoval neunesenie dôkazného bremena žalobcu o tom, že reálne dodal v žalovanom období (1.7. - 30.9.2012) žalovanému elektrickú energiu, „s ohľadom na zákonné podmienky v ust. § 20a ods. 1 Zákona č. 656/2004 Z.z. účinný do konca augusta 2012, § 18 ods. 6 Zákona č. 251/2012 Z.z. účinný od 1.9.2012, nemal preukázané splnenie tam uvedených podmienok na začatie režimu dodávky poslednej inštancie. Súd pritom vychádzal zo stanoviska Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 24.7.2012, podľa ktorého neboli splnené zákonné podmienky na začatie režimu dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie“. V tomto smere však odvolací súd uvádza, že išlo len o jeden z dôkazných prostriedkov, pričom samotný výklad zákonných noriem, teda

interpretácia aplikovanej právnej úpravy na zistený skutkový stav, je v sporovom konaní vecou súdu, nie uvedeného úradu. Okresný súd však len prevzal obsah tohto stanoviska ÚRSO bez toho, aby sám interpretoval aplikovanú zákonnú normu na zistený skutkový stav.

25. Pokiaľ okresný súd ďalej konštatoval, že odstúpenie od zmluvy medzi SEZ - Distribúcia, a.s. zo dňa 27.06.2012 a PB Power Trade a.s., ako zmluvného partnera žalovaného, nemalo žiaden vplyv na možnosť tohto dodávateľa elektrickej energie dodať ju v rozhodnom období žalovanému, tak okresný súd opäť tento záver oprel len o stanovisko ÚRSO z 24.07.2012 a bez toho, aby sám vyložil, ako z hľadiska aplikovanej právnej úpravy k tomuto záveru došiel. Nebola teda doteraz relevantným spôsobom a dostatočne i z hľadiska splnenia náležitostí stanovených pre preskúmateľné rozhodnutie súdu v zmysle § 157 ods. 1 OSP (resp. od 01.07.2016 ide o § 220 ods. 2 CSP), zodpovedaná otázka, ktorý subjekt reálne a oprávnené dodal žalovanému elektrickú energiu v dobe od 01.07.2012 do 30.09.2012; ide o preukázanie vecnej aktívnej legitímácie v spore o predmetnom peňažnom nároku voči žalovanému. Vecná aktívna legitímácia znamená preukázanie, že žalobca je nositeľom hmotného práva, z ktorého odvodzuje uplatnený nárok. Uvedená otázka nepochybne súvisí i s (odvolacím dôvodom) obranou žalovaného, ktorú, vzhľadom na (len) prevzatie správnosti a relevantnosti stanoviska ÚRSO z 24.07.2012, okresný súd bez ďalšieho nevyhodnocoval, že došlo k platnému odstúpeniu od Rámцovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 z 23.06.2009 s PB Power Trade, podaním zo dňa 27.06.2012, z ktorého dôvodu tento dodávateľ nemal možnosť uskutočňovať dodávku elektrickej energie a v zmysle čl. 17 bod 17.9 prevádzkového poriadku od ukončenia rámцovej zmluvy boli dotknuté odberné miesta zaradené do režimu dodávky poslednej inštancie. Platnosť odstúpenia od rámцovej zmluvy potvrdil Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 23.04.2015, č.k. 20Cb/135/2012-544 (právoplatným 18.07.2015).

26. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že na dodávku elektriny dodávateľom poslednej inštancie od 01.09.2012 sa vzťahovalo ust. § 18 zák. č. 251/2012 Z.z., pritom v zmysle ods. 8 tohto ustanovenia, odberateľ, ktorému dodáva elektrinu alebo plyn dodávateľ poslednej inštancie, je povinný dodávateľovi poslednej inštancie uhradiť cenu za dodávku poslednej inštancie vrátane platieb podľa osobitného predpisu (§ 7 ods. 1 písm. b) zák. č. 238/2006 Z.z.). Teda v novej zákonnej úprave, ktorá sa už dotýkala čiastočne rozhodného obdobia, je výslovne upravené komu má odberateľ uhradiť cenu za dodávku energie. Zmyslom dodávateľa poslednej inštancie je, aby konečný odberateľ v prípade nemožnosti dodávania energie jeho dodávateľom, mal možnosť naďalej odoberať energiu, ak túto dodávku nemá zabezpečenú iným spôsobom.

27. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval i oficiálnym vyjadrením hovorca ÚRSO pre televíznu reláciu RTVS „Občan za dverami“, s odkazom na internetovú stránku a pokiaľ tiež uviedol, že „...hmotnoprávnym dôvodom odstúpenia bolo neuhradenie preddavkových platieb v termíne do 22.06.2012, na úhradu ktorých PDS vyzval PBPT listom zo dňa 12.06.2012“, tak uvedené skutočnosti a dôkazy neboli použité v konaní pred okresným súdom, preto s odkazom na splnenú procesnú poučovaciu povinnosť okresným súdom podľa § 120 ods. 4 OSP (č.l. 121 rub spisu) a nepreukázanie splnenia niektorej z podmienok taxatívne stanovených v § 205a ods. 1 OSP, nebolo možné na tieto nové skutočnosti a nové dôkazy (od 01.07.2016 ako novoty podľa § 366 CSP) prihliadať v odvolacom konaní.

28. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení z 09.05.2016 poukázal na iné prejudiciálne závery a odchýlné súdne rozhodnutie než v prejednávanej veci, a to v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6C/262/2015-84 zo dňa 11.02.2016, tak odvolací súd uvádza, že podľa vlastných zistení bolo voči tomuto rozsudku podané odvolanie, o ktorom odvolací Krajský súd v Trenčíne v konaní sp.zn. 17Co/183/2016 doteraz nerozhodol. Pre úplnosť sa k odkazu žalobcu na rozhodovaciu činnosť iných súdov v obdobných žalobách žalobcu voči rôznym žalovaným (konečným odberateľom) uvádza, že z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 393 CSP, sa vyžaduje prípadný odkaz na „ustálenú rozhodovaciu prax“. K tomu odvolací súd dodáva, že hoci to z ust. § 393 CSP expressis verbis nevyplýva, je zjavné, že ide o rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to aj v kontexte s čl. 2 a § 421 CSP, nie teda akúkoľvek rozhodovaciu prax a dokonca nižších súdov. Z tohto dôvodu sa uvedeným (doteraz neprávoplatným) rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica odvolací súd vo vecno-právnej rovine nezaoberal a k momentu rozhodnutia v danej odvolacej veci nemal na prijaté závery krajského súdu žiaden vplyv.

29. Z vyššie uvedeného, za konštatovanej dôvodnosti podaného odvolania žalobcu, v rovine nedostatočne zisteného skutkového stavu pre postup v nesúlade s ust. § 132 OSP, a tým predčasných

skutkových a právnych záverov a v tomto smere s absenciou dostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia i z hľadiska vysvetlenia interpretácie aplikovaných právnych noriem, bol rozsudok okresného súdu zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. V ďalšom konaní okresný súd po opätovnom vykonaní dokazovania, všetky vykonané dôkazy vyhodnotí v súlade s § 191 ods. 1 CSP, pričom pri novom rozhodnutí sa primárne zameria na otázku, kto bol skutočným a oprávneným dodávateľom elektrickej energie žalovaného v rozhodnom žalovanom období, či medzi žalobcom a žalovaným ako konečným odberateľom elektrickej energie vo vzťahu k žalovanému obdobiu (ne)vznikol záväzkový právny vzťah zo zákona.

31. Keďže o obdobných žalobách žalobcu sa zrejme vedie na všeobecných súdoch Slovenskej republiky viacero konaní, odvolací súd len pripomína čl. 2 CSP. Tiež poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 300/06, podľa ktorého „Aj keď závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie“.

32. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

33. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

34. Toto rozhodnutie odvolací súd prijal v senáte hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení vecí. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.